

[J. M. Pedersen.]

for postvæsenet, synes jeg, at der var grund til at se lidt nærmere på dette i udvalget, hvad vi gerne vil medvirke til.

Alfred Jensen: Det foreliggende lovfor-
slag er jo et led i de nedskæringsbestræ-
belser, som regeringen bekendtgjorde her i
sidste uge, bestræbelser, som mit parti
har vendt sig imod, og vi kan følgelig
heller ikke gå ind for de forhøjelser, der
foreslås her, hverken hvad statsbanernes
eller postvæsenets takster angår. Hvis man
gennemfører disse forhøjelser, betyder det,
at alle de skatteydere, det være sig gamle
eller syge eller andre med små indtægter,
der får større udgifter som følge af, at
brød og mælk bliver dyrere, også kommer
til at betale mere for at rejse med stats-
banerne eller for at sende deres pakker,
enten det nu bliver gennem postvæsenet
eller med statsbanerne.

Vi mener ikke, at noget sådant er rime-
ligt. Det er særlig urimeligt i en tid, hvor
staten ofrer 1 milliard kr. om året på
militæret, og hvor man har afskrevet 100
mill. kr. på Tysklandsgælden over regule-
ringskontoen i nationalbanken. Mit parti
må altså vende sig imod de foreliggende
lovforslag.

**Ministeren for offentlige arbejder (Jørgen
Jørgensen [Ullerup]):** Jeg vil gerne takke
for den delvis venlige tilslutning, som lov-
forslaget har fået fra forskellig side. Jeg er
ganske enig i de bemærkninger, der er
gjort af enkelte ordførere om, at det er
rigtigt, at man ser på tingene i et udvalg,
for at man kan blive helt klar over, hvor-
dan det ligger.

Det var en meget interessant tanke, som
det ærede medlem hr. J. M. Pedersen ud-
kastede om privatdrift af Danske Stats-
baner. Det tror jeg også man skal drøfte
indgående i udvalget, før man her i tin-
get tager en beslutning af denne karak-
ter. Men naturligvis, alt, som vil kunne
ændre tingene i en gunstig økonomisk ret-
ning, er noget, som vi virkelig må tage alvor-
ligt, også i det udvalg, der bliver nedsat.

Endelig er jeg enig med det ærede med-
lem i, at det er vanskeligt at tage stilling
til den teknik, der ligger i forslagene, og
hvorefter det hele bliver afpasset efter
hinanden. Jeg vil dog sige med hensyn til
posttaksternes forhøjelse, at den er en

simpel konsekvens af den forhøjelse, der
foregår for statsbanernes pakketakster. Disse
takster står nemlig altid i ligefremt forhold
til hinanden, ellers vil pakker af en ganske
bestemt størrelse og vægt blive flyttet fra
det ene statsorgan over til det andet, og
det vil kunne afstedkomme yderligere for-
højelser af selve de fælles omkostninger.

Jeg er enig med det ærede medlem hr.
Holmberg i, at efter den udvikling, tiden
har ført med sig, bliver vi nødt til at se
på vore samlede trafikforhold. Det er også
min hensigt i løbet af forholdsvis kort tid,
dog ikke på denne side valget, men i løbet
af kort tid, at få nedsat en kommission,
der virkelig kan undersøge, om hele vort
jernbanelov ikke efterhånden er blevet af
en sådan størrelse, at en del af det måske
burde underkastes et nærmere eftersyn
med henblik på, om vi overhovedet har
brug for det nu, da trafikken efterhånden i
stor udstrækning mange steder søger til-
bage til vejene.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem
hr. Tesdorpf, at det er rigtigt, at det aldrig
er morsomt med hensyn til dette smertens-
barn — det udtryk brugte det ærede med-
lem — at skulle komme med takstfor-
højelser, men det ligger altså sådan, at når
udgifterne bliver ved med at stige, idet, så-
ledes som jeg har nævnt det i fremsættelses-
talen, den årlige udgift til lønninger er
steget med 40 mill. kr. i løbet af det sidste
par år, må der gøres et eller andet forsøg
på, at disse udgifter, som er inde i en så
voldsom og stadig vækst, kan blive båret
i noget omfang af de mennesker, som be-
nytter statsbanerne.

Angående det spørgsmål, det ærede med-
lem rejste, og som vi naturligvis kan drøfte
i udvalget, vedrørende den rabatprocent,
statsbanerne ønsker at få lov til at bruge,
vil jeg gerne sige, at der må være en vis
mulighed for statsbanerne til at kunne
anlægge rent forretningsmæssige synspunk-
ter, når det drejer sig om transport. Jeg skal
ikke kunne sige, om man måske kan komme
til en anden procent, men man kan ikke,
samtidigt med at man bebrejder statsbanerne,
at de kører med dette vældige underskud,
fratage dem muligheden for at anlægge rent
forretningsmæssige synspunkter med hen-
syn til transporten, når de mener, at slut-
resultatet bliver en gevinst.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann var
inde på det beklagelige i at forhøje tak-